

אור עליון

לעילוי נשמת הצדקת שרה ברכה בת שרה בן פורת ז"ל

לעילוי נשמת נפתלי בן שמעה ברזילי, שמואל משה בן אסתר טוטיאן, משה בן שרה בן פורת, ת.נ.צ.ב.ה.

שנה שלישית | שבט תשע"ב, גיליון מס' 26

054-848 6661 Mhbp52@etrog.net.il

יוסף במצרים בעיני הארכיטולוגיה

לא השאיר קבר מופיעה כבר בשיר מימי הממלכה התיכונה: "אציל וחכם גם יחד קבורים בפירמידות, אבל בוני הבתים - מקומם לא יכירם עוד. שמעתי דבריהם של אמחנתפ וחרדדף אבל מה היה עתה למקומם? חומותיהם חרבו, מקומם חלף ואיננו, כלא היה מעולם". לנו אין פלא בדבר, מאחר ועצמותיו של יוסף הועלו לארץ ישראל ונקברו בשכם, כמבואר בתורה.

נוסיף ונאמר, שאף בלי לקשר בין יוסף לאמחנתפ, ישנם סימנים ארכיטולוגיים רבים שמצדיעים לסיפור המקראי אודות יוסף, לדוגמא:

1. נמצאו במצרים ממגורות ענק בפיתום ובאתר ביר-אל-עבד, ברצפת האסמיים נמצאה אף שכבה של גרגרי תבואה. כפי שנאמר: "וַיַּצְבֵּר יוֹסֵף בָּרֶחֱלִים, הָיִם, הַרְבֵּה מְאֹד". "זכר לסיפורי יוסף, הם גם אוצרות הבר הגדולים שנשתמרו במצרים עד היום, הארכיטולוגים מצאו מחסנים ענקיים במצרים, ובתחתיתם גרעיני תבואה".

2. "בציור מצרי קדום, מתוארת צבירת הבר בגרנות בידי עבדים, ולבלר עומד על גביהם ורושם מכסת התבואה". "בתמונות מצריות רבות מודגמים המחסנים הללו, ובהם רושמים הסופרים את כמות התבואה". **לפניכם הציור המצרי.**

3. "הפרטים המתוארים בסיפורי יוסף מוכרים מהתרבות המצרית... באלף השני לפני הספירה רווחה בחצר המלוכה המצרית תופעת עליתו לגדולה של אדם ממוצא שמי, כך אנו קוראים בפפירוס הריס א' (טור 75, 9-1) מהמאה ה"ב לפני הספירה, כי איש חורי מסוריה וארץ ישראל הפך נסיך במצרים, ואת כל הארץ שם לימד".

4. בחודש ספטמבר 2009, הארכיטולוגים גילו מטבעות רבות ממצרים העתיקה. בין המטבעות (המכונות "deben"), מצאו מטבעות שמצויר בהם דיוקן של מושל, וכתוב על המטבע שמו של המושל: "יוסף" ובמטבעות אחרים נכתב "סאבא סבני" - שמו המצרי של יוסף הצדיק, ופירושו, "האיש שפירנס את מצרים". באחד המטבעות של "יוסף", מצוירים שיבולים, ובמטבע אחר מופיעה דמות של פרה, (כמו בחלומם של פרעה שפתר יוסף). תגלית זו פורסמה לראשונה בעיתון החשוב "אל האהרם" (מצרים). **לפניכם תמונת המטבעות העשויות מחומר שונים.**

מקורות מפורטות למאמר באתר "יהדות נט"

קשר ברור לדמותו של יוסף. לפניכם מספר דוגמאות:

התיאור של אמחנתפ	התיאור של יוסף
הוא החכם מכל אדם	אֵין נְבוֹן וְחָכֵם כְּמוֹךָ
היה בקיא מאוד בשפות זרות	מבואר בחז"ל שהמלאך לימד את יוסף שבעים ואחת שפות
נקרא "בעל הקרקעות של עמי הארץ"	וַיִּקְן יוֹסֵף אֶת כָּל אֲדַמַּת מִצְרָיִם לְפָרֶעֶה
האדם החשוב ביותר לפני פרעה	רַק הַכֹּהֵן אֲגֹדֵל מִמֶּךָ
מנהל הארמון המלכותי	אֲתָה תִהְיֶה עַל בֵּיתִי
שומר החותם המלכותי	וַיֹּסֶר פְּרֶעֶה אֶת טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ וַיִּתֵּן אֹתָהּ עַל יַד יוֹסֵף
המצריים היו מצריים את האל "פתח" הקשור לאמחנתפ בדמות של שור	יוסף נמשל לשור וזה הסמל שלו בשבטים.
ישנה אגדה בפי הפיניקים שאמחנתפ היה נער צעיר ונאה מאוד, ואם האלים התאהבה בו, והוא ברח מפניה...	וַיְהִי יוֹסֵף יָפֵה תֹאֵר וַיְפִה מְרֹאֵה... וַתֵּשֶׂא אֵשֶׁת אֲדֹנָיו אֶת עֵינֶיהָ אֶל יוֹסֵף וַתֹּאמֶר שְׂכֵבָה עִמָּי... וַיִּנְס וַיֵּצֵא הַחוּצָה.

ג. הפולחן של אמחנתפ נקרא **סראפיס**: "אמחנתפ היה לשני אלים גדולים. ובנוסף לכך, נכלל בפולחנו של אל גדול נוסף, של האל-השור "פתח", והוא ניקרא "בנו של פתח". בפולחן זה הקרוי "סראפיס" היו נוטלים עגל והופכים אותו לאל. העגל הושם במקדש, וכשמת חנטוהו וקברוהו במערה מפוארת שנחצבה סמוך לפירמידה שבנה אמחנתפ. מדהימה ההקבלה לדברי הגמרא האומרת: "סראפיס - על שם יוסף". כלומר, חז"ל קובעים שעבודה זרה זו הנקראת "סראפיס" היא עבודה זרה של המצרים הקשורה ליוסף. לאור האמור, מובנת היטב בקשתו של יוסף שלא להיקבר במצריים, מאחר ויוסף הכיר את המצרים ואת מנהגיהם הרעים, הוא לא רצה שיעשו את גופו לעבודה זרה.

ד. שמו של מקדש אמחנתפ בסקארה שבמצרים נקרא "מאסרו של יוסף". האגיפטולוג מביע תמיהה על כך: "הסיבה שהמקום קרוי 'מאסרו של יוסף' לא התבררה". אך לפי האמור העניין מובן בהחלט. ויתכן שהשם "מאסרו של יוסף", ניתן לו כ"פיצוי" עבור מה שאסרוהו במצרים.

ה. בטרם הפך אמחנתפ לאל עצמאי, זוהה עם אל-החכמה "שמון", הקרוי גם "תחות" או "יו" (יוסף?). מרכז פולחנו היה בעיר הקרויה על שמו: "שמון" (כיום "אל-אשמונין"), היושבת על תעלת "בחר-יוסף" (נהר-יוסף). שוב אנו רואים את שמו המפורש של יוסף בקשר לאמחנתפ.

ו. קברו של אמחנתפ לא נמצא על אף מאמצים רבים לאתר. הפליאה על כך שבונה הפירמידה

סיפורו של יוסף במצרים מתואר בהרחבה במקרא בסוף חומש בראשית. בעשרות השנים האחרונות נתגלו ממצאים ארכיטולוגיים, המספרים בדיוק רב את המסופר בתורה ובדברי חז"ל אודות יוסף, כפי שנראה להלן. מדהים!

נקדים תקציר המעשה כפי שמובא בתורה: יוסף (בנו של יעקב אבינו) נמכר לעבד ע"י אחיו, והובא למצריים. לאחר עליה מצד אשת אדוניו, יוסף נאסר בבית הסוהר. כעבור 12 שנים, יוסף פתר לפרעה את חלומותיו, שיהיו במצרים שבע שנות שובע, ואח"כ שבע שנות רעב. יוסף נתן עצה לפרעה, שהממשלה תאחסן מהתבואה של שנות השובע, כדי לזון בהם את העם בשבע שנות הרעב. פרעה התפעל מחכמתו של יוסף, ומינה אותו ל"משנה למלך". יוסף ניהל את עבודות האחסון, ובשנות הרעב מכר את התבואה למצרים ולכל הארצות שפקד אותן הרעב.

והנה, אחת הדמויות הבולטות בהיסטוריה המצרית, הידועה היטב לאגיפטולוגים (חוקרי מצריים העתיקה ותרבותה), מתוך ממצאים ארכיטולוגיים שונים, הינו ה"וויזיר" (משנה למלך) של המלך ג'וסר המצרי, הנקרא בשם "אמחנתפ" (Emkhatep). הוא היה הגאון שפיתח את הטכניקה של בניית הפירמידות, טכניקה שאיננה ידועה לנו עד עצם היום הזה: "הגאון שתכנן את המפעל [הפירמידות] היה "אמחנתפ" שהפך לשם דבר לחכם באדם".

הדמיון בין דמותו של אמחנתפ כפי שמשקפת בממצאים הארכיטולוגיים שנתגלו בעשרות השנים האחרונות, לבין דמותו של יוסף כפי שמסופר עליה בתורה ובחז"ל, בולט מאד לעין. יתירה מכך, השם המפורש "יוסף" מוזכר פעמיים ביחס ל"אמחנתפ" זה, כפי שנראה להלן. היסטוריונים מסוימים מסיקים מכך, כי אמחנתפ זה הינו בעצם יוסף המקראי.

א. באי "הסל" שבדרום מצרים חקוקה על סלע כתובת, המספרת כי בימי המלך ג'וסר אירע רעב שנמשך שבע שנים. המלך ביקש עצה מהכהן של ה"וויזיר" (משנה למלך) ששמו "אמחנתפ". המלך הקדיש חבל ארץ נרחב לכוהני הדת.

שבע שנות הרעב מזכירות כמובן את שבע שנות הרעב בימי יוסף. גם הקדשת האדמות לכוהנים דומה לכתוב בתורה בתקופת יוסף: "חֵק לַכֹּהֲנִים מֵאֵת פְּרֶעֶה וְאָכְלוּ אֶת חֶקֶם אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם פְּרֶעֶה". וכמובן, אנו מוצאים בתורה את התואר

"משנה למלך" שניתן לאמחנתפ ביחס ליוסף: "וַיִּרְכַּב אֹתוֹ בְּמִרְכָּבַת הַמִּשְׁנָה אֲשֶׁר לוֹ". **לפניכם תמונת הסלע.**

ב. התיאור של אמחנתפ (או של האל הנקשר לשמו) כפי שפורסם על ידי היסטוריונים, מתוך ממצאים ארכיטולוגיים, מראה

שאל את הרב

מאת העורך
הרב מנשה בן פורת
שליט"א

שאלות ותשובות מתוך "שאל את הרב" באתר "יהדות נט"

שאלות קשות אנו מפנים להרה"ג יצחק יוסף שליט"א, מחבר הספרים "ילקוט יוסף"

שאלה: האם יש מקור הלכתי לשמועה ששמעתי שאסור לצאת מחוץ לירושלים, ולעבור לגור בעיר אחרת? ומה לגבי אם יש בכך צורך גדול? (כהן, ירושלים)

תשובה: הגר בירושלים אסור לו לצאת לגור מחוץ לירושלים, על דעת שלא לחזור לירושלים. האיסור חל דווקא לזה המתגורר בירושלים העתיקה - בין החומות. במקום צורך גדול, כגון, שיש שם רעש מהתיירים, או שקשה שם לשמור על קדושת העיניים, או בגלל שמחירי הדירות שם יקרים - מותר לעבור דירה. (אוצר הפוסקים, חלק כ, עמוד לו. שו"ת ברכת יהודה ברכה, ח"ג, עניינים שונים, סימן ג).

תגובת השואל: יישר כח! שאלנו הרבה תלמידי חכמים ולא ידעו להשיב, וכאן קיבלנו תשובה נפלאה ובהירה. (היישר כח מגיע לאברך החשוב הרב יוסף חיים כהן שליט"א שהפנה אותי למקורות הנ"ל).

שאלה: ברשותנו ארנבת שאנו מגדלים בבית כחית מחמד לילדים. לאחרונה נודע לנו שמרן רבינו עובדיה יוסף שליט"א אוסר גידול ארנבת בבית [בכה"ח, יו"ד, קיז, סח], כיון שברוב העולם מגדלים אותה לצורך אכילה. מה לעשות עם הארנבת לפי ההלכה בדרך המותרת? (פלוגי)

תשובה: עליכם למכור ארנבת זו לגוי דווקא. ואע"פ שאסור לסחור בבהמה טמאה העומדת לאכילה, כמ"ש בשו"ע (יו"ד, קיז, א.) אבל כתוב שם שאם הגיע

לידו מותר למכרה לגוי.

שאלה: אני חזרתי בתשובה לפני חמש שנים ובעלי לא. ויש בינינו המון מריבות, ואפילו מחשבה להתגרש, כי החיים נהיו בלתי נסבלים, בגלל השבת בעיקר. מה עושים במקרה זה? האם לא עדיף אחרי חמש שנים של מלחמות שלו איתי לסיים את הנישואין? (כרמית מהצפון).

תשובה: אולי הבעיות בביתכם מתחילות בגלל שאת מנסה להחזיר אותו בתשובה. והעצה, שתנהיגו בביתכם "דמוקרטיה", לא "כפייה דתית" ולא "כפייה חילונית". כלומר, אל תכפי עליו שום מצווה, וגם אל תנסו להחזיר אותו בתשובה, שלא ירגיש "מאויים" ממך. וגם הוא, שלא יגרום לך איזה חטא. למשל, בכשרות או בטהרת המשפחה. ולכן בשבת, את תערכי שולחן, ותעשי קידוש וסעודת שבת, ושירי שבת. והוא, הנחי לו לעשות כרצונו. ובבקשה גם בלי פרצופים. רק תתפללי בדמעות לה' שיחזור בתשובה.

ויש לך תפקיד חשוב מהיום, את צריכה להתנהג ברוגע ובעדינות מיוחדת גם כלפיו, גם כלפי הילדים והסובב. עד שהוא ירגיש שהיהדות שינתה אותך לטובה. מניסיון, הוא לא יוכל לעמוד בפניך, ועם הרבה סבלנות בסוף גם הוא יחזור בתשובה.

במידה ואת נוהגת כאמור, ועדיין ישנן מריבות מצד בעלך. אולי הוא טוען: "התחתנתי עם חילונית ואינני מעוניין בדתיה", (הוא גם התחתן עם צעירה, ועכשיו את מבוגרת יותר...). על שניכם ללכת לאיזה רב, ואחרי שישמע את שניכם, הוא יוכל להציע לך בקשר לסיום הנישואין. **בהצלחה!**

שאלה להרה"ג יצחק יוסף שליט"א: כבודו מסר שיעור תורה אצלנו בבסיס לגבי אבקת חלב נוכרי שמותרת לכתחילה. ואילו ב"ילקוט יוסף" כבודו כתב שאפשר להקל באבקת חלב נוכרי רק לתינוקות או במקום חולי [או לגרים בחו"ל ואין באפשרותם להשיג חלב ישראל]. אבקש שכבודו יביהר לנו את דעתו. (מאור בטאשוילי, לוד)

תשובה: היות והחילוק פשוט, לכן אנו עונים במקום הרב שליט"א. ב"ילקוט יוסף" (איסור והיתר ב', עמוד צ"א) מדובר על חלב נכרי [=חלב שחלבו גוי] ממש. ומה שהרב שליט"א אמר לכם בבסיס, זה באבקת חלב נכרי, שמוותר מצד הדין, וראוי להחמיר. כמבואר בילקוט יוסף (שם עמוד צו). ולפי האמור, "מטרנה חלבית", שנעשית מאבקת חלב נכרי, מותרת מצד הדין, אבל אם יש מאבקת חלב ישראל, כדאי לקנות מטרנה זו. (שם עמוד קד).

שאלה: ברוך השם, אשתי בהריון ראשון. ישנן בדיקות שהציעו לנו לעשות, שאני לא בטוח אם מומלץ לעשות. ידוע לי, שיש עניין רב בלא לדעת הרבה על מצבו הבריאותי של העובר. (אליהו, ראש"צ)

תשובה: בדיקות פשוטות (דם, שתן ואולטרה-סאונד וכדומה) לגילוי מוקדם של מחלות לעובר או לאמא, כדי לטפל בזה, וודאי שמצווה רבה לעשותם, בבחינת "ונשמרתם מאד לנפשותיכם". אבל בדיקת "סריקת מערכות" של העובר, לבדיקת מומים או פגמים בעובר, הרבנים ממליצים שלא לעשות, כפי ששמעתי מהרה"ג יעקב שכנזי שליט"א. מאחר ואין תועלת בבדיקה זו. ומצד שני יש נזק בדבר, כי במידה של חשש לפגמים בעובר, הרופאים מציעים לאמא לעשות הפלה, ה' ירחם. ומכניסים את ההורים בניסיון גדול לרצוח נפש! מלבד העובדה, שהרבה פעמים הרופאים טועים בקריאת הבדיקה, ואחרי אזהרת הרופאים - הילד יוצא בריא ושלם, כמו שראיתי כמה פעמים במו עיני, וההורים היו לחינם בחרדה במשך כל חודשי ההריון. (לקרובת משפחה שלי, הרופא הציע לעשות הפלה כיון שלטענתו הילד יצא מונגולי, והיא שמעה בקול הרבנים ולא עשתה הפלה, והיום בנה בגיל 4, הולך לגן, חכם, בריא ושלם).

ניתן להפנות שאלות בהלכה וביהדות לרב מנשה בן פורת שליט"א - מוסמך להוראה ומרצה בכיר ליהדות, באתר "יהדות נט", וכן במייל: mhbp52@etrog.net.il, או בטלפון: 054-8486661.

מדרוך לט"ו בשבת

על פי פסקי מרן הגאון רבינו עובדיה יוסף שליט"א

ז. בפירות שבעת המינים יש להקדים ולברך על הפירות לפי הסדר הבא: זיתים, תמרים, ענבים, תאנים, רימונים.
ח. יש להזיזהר מאד לבדוק יפה את הפירות המיובשים הנאכלים בליל ט"ו בשבת מן התולעים, כי בפירות אלו רוחשים תולעים רבים מאד, ואיסור חמור יש באכילת תולעים, שהרי בכל אכילת תולעת ותולעת איסורו שווה לאוכל 5 חתיכות בשר חזיר!! ה' יצילנו שלא נכשל באכילת איסור.
ט. יש נוהגים לקרוא לפני כל אכילת פרי ופרי פסוקים ומאמרי חז"ל השייכים לאותו הפרי. וכבר נתקן ספר מיוחד ללימוד זה בשם "פרי עץ הדר".

ד. המנהג ברוב תפוצות ישראל בליל ט"ו בשבת לעטר את השולחן בכל פירות האילן, ובמיוחד בפירות שבעת המינים שנשתבחה בהם ארץ ישראל (ענבים, תאנים, רימונים, זיתים, תמרים). ולברך על פירות אלו.
ה. אם יש לפניו דבר שברכתו "בורא מיני מזונות", יקדים את ברכת ה"מזונות", לפני ברכת הפירות.
ו. בשעה שמברכים על הפירות וכנ"ל, יש להקדים ולברך ברכת "בורא פרי העץ" על פרי משבעת המינים לפני שאר הפירות. ורק אם הפרי שאינו משבעת המינים הוא פרי חדש, שיש לברך עליו שהחינו, יקדים פרי זה לפני משבעת המינים. (חזו"ע, טו בשבת, עמוד רעה בהערה).

א. יום ט"ו בשבת הוא "ראש השנה לאילנות". כלומר, שיש כמה הלכות בדיני ערלה ובדיני תרומות ומעשרות התלויות ביום זה. ולא כמו הטעות הנפוצה בקרב העם, שביום ט"ו בשבת ה' דן את האילנות. שהרי האילנות נידונים בחג השבועות, כמבואר בגמרא (ר"ה טז, א.).
ב. ומדוע דווקא יום ט"ו בשבת נבחר להיות "ראש השנה לאילנות"? משום שאז כבר ירדו רוב גשמי השנה, והשןף (הנוזל שגורם לגידול הפירות) עלה באילנות. (ר"ה יב, א, וברש"י שם).
ג. יום ט"ו בשבת הוא יום שמחה, ולכן אסור להתענות ביום זה. וגם אין אומרים וידוי ונפילת אפיים ביום זה.

לעילוי נשמת אברהם מימוני ז"ל
בן ר' יצחק ורומיה ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת פליקס סעדני בן רחל
נלב"ע ו' כסלו תשע"ב
ת.נ.צ.ב.ה.

עד ניסן תשעב לעילוי נשמת ליעד בן אסתר
נלב"ע יום כ' כסלו תשע"ב
ת.נ.צ.ב.ה.

העלון מוקדש לעילוי נשמת אימו של זידנו ר' אורי ריווח הי"ו
זוזט רבקה בת מרסל
ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת אהרן בן יפה אורנה
יפה אורנה בת רחל
ת.נ.צ.ב.ה.

הגר"ע יוסף: "אנחנו אוהבים את החילוניים"

עבים שחורים מכסים את שמי ארצנו. קיצונים חרדים וחילונים פוגעים, יורקים ועושים מעשים אשר לא יעשו, אלו נגד אלו. וכלי התשקורת מסיתים ומלבים את אש השנאה. התשקורת החילונית והחרדית, מדווחת בצורה היסטורית, ובהבלטה מעוררת תמיהה, על מעשיהם של אנשים משולי החברה הפוגעים באחיהם החרדים/החילונים. והפוליטיקאים רוכבים על גלי השנאה, ורצים מאושרים כל הדרך אל הכנסת... ומי המפסיד העיקרי מכל העניין?

העם! כעין הפתגם: "ממחלוקת מרוויחים רק העורכי דין". חובה עלינו להבהיר בצורה שאינה משתמעת לשתי פנים: אותם קיצונים הנוהגים באלמות פיזית או מילולית, למרות לבושם החרדי, הם אינם חרדים... לבוש אינו עושה את האדם חרדי, (חליפה וכובע קונים בכמה שקלים, וגם לתיש יש זקן). "חרדי" נקרא רק מי ששומר תורה ומצוות, ואלו אינם שומרים תורה ומצוות: זריקת אבן בשבת היא עצמה חילול שבת, "המרים יד על חברו נקרא רשע". ועוון "חילול השם" הוא העוון החמור ביותר בתורה. אלו שספק אם הם מצטרפים למנין, ושמא יינם יין נסך, האם הם יקראו חרדים!?

הראשונים שסובלים מאותם סיקריקים חוליגנים, הם הציבור החרדי!!! לדוגמה, באותו מוצ"ש שאותם סיקריקים לבשו בגדי שואה, וחיללו שם ה' וזיכרון השואה. לידעתכם, ההפגנה הייתה בגלל שהכניסו את אחד מחבריהם לכלא. ומדוע? כי נהג באלמות נגד חנות ב"ככר השבת!!" בבעלות אדם חרדי!! נגד הוראת בד"ץ העדה החרדית שפסק לטובת בעל החנות!! כיצד יתכן להכליל במעשיהם את כל הציבור החרדי?!

כל הציבור החרדי, מוקיע את מעשיהם המתועבים. (אנשים אלו מונים מאית האחוז המציבור החרדי...). ובפרט מרן רבנו עובדיה יוסף שליט"א, אשר כבר 70 שנה תוקף בשיעוריו הרבים פעם אחר פעם את מעשיהם הנלוזים של אותם קיצוניים. מרן מתנגד לכל הפגנה מכל סוג שהוא. באותו מוצ"ש מרן, הקדיש מרן 7 דקות משיעורו השבועי להסביר את חשיבות השלום בעם, ולתקוף את מעשיהם של אותם קיצונים ועיתונאים המלבים שנאה בעם. אנו תמהים, מדוע בתשקורת הובלטו מעשיהם של אותם קיצונים אשר מונים כמה עשרות או מאות, ומאידך בקושי הוזכרו דברי מרן המשקף ומורה דרכם של מאות אלפים!?

לפיכך מספר משפטים מהדרשה: "אני רוצה לידע ולהודיע למי שלא יודע: תורתנו הקדושה "דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום". אנחנו לא שונאים את החילונים, אנחנו אוהבים אותם, מקרבים אותם... אנחנו אוהבים אותם, כל אחד ואחד. אין אחד מישראל שאנחנו לא אוהבים אותו... אנחנו עם אחד, בני אברהם יצחק ויעקב. כולנו יָעִים, כולנו עם אחד... לכן ההתנהגות של כמה שמפריחים שנאה בין החרדים ובין הלא חרדים עושים מעשה אשר לא יעשה. יש תפקיד חשוב לעיתונאים - לקרב את ישראל, לאחד אותם, ולא להפריד אותם... לא נהיה ח"ו מפולגים. כשמפולגים, האויבים שלנו בנקל יוכלו לכבוש אותנו..."

במלאת שנתיים לצאת עלוננו היקר "אור עליון", אנו מציינים בסיפוק את תרומתנו לאיחוד העם, ולהחדרת יהדות לעם באהבה ובנעימות. לעיתים, תוקפות אותנו תחושות קשות: "וכי מה מועיל עלון קטן היוצא אחת לחודש, מול הפגנות השנאה הבוקעות השכם והערב כמלי התשקורת?". אולם כבר לימדונו רבותינו "מעט מהאור דוחה הרבה מהחושך". ואכן אותו "אור עליון" קטן מבליח בחשיכה. ויעידו על כך אלפי התגובות החמות המגיעות למערכת מחרדים, דתיים וחילונים, המודים על הגישה החיובית, ומספרים כיצד זכו להתקרב לה' בזכות העלון הקדוש. ואם העלון הראשון הודפס באלף עותקים ונשלח למאה נמענים במייל, הרי שהיום, לאור הביקוש הרב, העלון מודפס בעשרת אלפים עותקים, ונשלח לאלף נמענים במייל. וזאת, מלבד האתר "יהדות נט" המפיץ אורו בעולם.

תרומת מח עצם ע"י ארגון עזר מציון

סוף ה"אור" והאמת לנצח...

אתר Ynet: "אל תקללו את החרדים"

"וכשזוכרתי באלה, לא יכולתי לשכוח גם את "שלווה". לא מזמן הוקרן בערוץ 2 הסרט "בקשר ליוסי", שאני מאמינה כי לא השאיר עין יבשה בקרב צופיו. כשיססי איבד את ראייתו ושמיעתו בגיל 11 בגלל חיסון פגום, אמא שלו, מלכי סמואלס, ניסתה למצוא גשר לנפשו הכלואה בגוף מעוות, היא נדרה נדר שאם תימצא ליוסי דרך לתקשר עם העולם היא תזכור את החסד שנעשה לה ותסייע לאחרים. תקראו לזה נס, אם תרצו, או עבודה קשה של [גברת] תקווה ויינטשוק שלימדה את הילד לסמן ואחר כך גם לדבר. אבל הגשר לעולמו של יוסי נמצא, והרב קלמן סמואלס ורעייתו קיימו את הנדר. שנים רבות לאחר מכן, "שלווה" הוא מפעל ענק לטובת ילדים שגורלם לא שפר עליהם, ולמשפחות שמוצאות בו מנוחה ומרפא, אוזן טובה וחיבוק, טיפול והעשרה וכף, גם למי שאינו יודע לומר את המלה כ"ף, או לתרגמה למלים אחרות."

"יש סצינה אחת בסרט שתישאר איתי כל עוד יהיה בחיי קושי שנדמה גדול מאד. לעולם הוא לא יהיה גדול כקשייה של משפחת סמואלס, ואני מקווה שיהיה בי הכוח לעשות כפי שהם עשו, בעת נסיעה לארצות הברית, הם חשבו למצוא מזור ליוסי. המצלמה מתעכבת על פניהם הלאים, השותקים, ואחר כך מישו מבני המשפחה מתחיל לשר - "אשא עיני אל ההרים". הם יודעים מאין יבוא עזרם, והם נחושים לחלוק בטוב שבחייהם עם אחרים."

"בפעם הבאה, כשאתם מקללים חרדים סתם כך כי הם והם מעצבנים, ויש ביניהם חניוקים איומים ומבעידי פחים ופרזיטים - תזכרו את האחרים, בבקשה."

ברצוננו להוסיף, כי היקף החסד בציבור החרדי גדול הרבה יותר מהמתואר בכתבה, והוא ניתן לדתיים וחילונים כאחד, ואפילו לאינם יהודים. לשם המחשה: לפני כחודש צורפה לעיתון "משפחה" חוברת "הבית היהודי", בת כ-100 דפים, הסורקת בהרחבה את פעילותן של כ-50 אירגוני חסד חרדיים גדולים, הפועלים בהיקף ארצי במספר מישורים: בתי תמחוי, אירוח בשבתות, תמיכה כספית לנוקקים, עזרה לחולים ולבני משפחותיהם, שיקום האסיר, מלחמה בתאונות דרכים, ועוד. וזאת רק סריקה חלקית. כל זאת מלבד, אלפי הגמחיים (קרן לגמילות חסדים) אשר כמעט כל משפחה חמישית חרדית מקיימת בביתה, להשאלת ציוד חינוך. החל מהלוואת כספיות ללא ריבית בסכומים גדולים, וכלה בהשאלת מוצצים (עבור תינוק שאבד לו המוצץ באמצע הלילה, ואינו נותן מנוח להוריו העייפים).

להלן רשימת ממש חלקית של הגמחיים כפי שמצינו ב"מדריך החרדי" של ירושלים (מעל 5,000 גמחיים פרטיים רק בירושלים): כלי עבודה, כרית לברית, תרופות, מחט לפתיחת גז, השבת ילדים אובדים, מכשירים רפואיים, ייעוץ לקבלת תשלום מביטוח לאומי, מוצרי תינוקות, (עריסות, קנגרו לתינוק, כסא לתינוק באוטו, וכו')...

בימי פרשת "האם המרעיבה" שהסעירה את המדינה. כתבה "אריאנה מלמד", באתר Ynet (22/7/09), תחת הכותרת "אל תקללו את החרדים", כך: (תודה לאל. מ. מתל-אביב על החומר).

"אירועי השבועות האחרונים במגזר, מציפים מאגרי שנאה תת קרקעיים נגד החרדים. אריאנה מלמד רוצה להזכיר לכם - חרדים אחרים, שלא תקראו עליהם בכותרות הראשיות, אך אולי יום אחד תזדקקו לשירותי החסד שלהם. קבלו כמה דוגמאות של גדלות נפש מעוררת קנאה."

"...זה המקום להזכיר שכמעט כולנו, חילונים ועוכרי ישראל גמורים, עלולים יום אחד להזדקק לשירותי החסד החרדיים. והם מרובים ומפעמיים, והם עדות לגדלות נפש, ויש בהם עשייה מעוררת קנאה. בעצם העשייה, ובעיקר, באמונה שמבעירה את העשייה."

"קחו למשל את 103 הסניפים של "יד שרה", יציר רוחו וחיו של אורי לופוליאנסקי ואביו המנוח, שהתחילה כגמ"ח למכשירי אינהלציה לתינוקות בתוך בית אחד. אלפי מתנדבים מפעילים היום את שירותי השאלת הציוד הרפואי, ההסעות לחולים, המכשור המיוחד שמאפשר לסובלים להישאר בקהילה. אף אגורה ממשלתית לא עוברת בקופות, אין שירות ממלכתי מקביל - ואחת משתי משפחות בארץ הזאת כבר נזקקה לחסד הזה, שהוא לא פחות ממופלא."

"ואל תשכחו -כשאתם קוראים לחרדים בשמות מכליליים ומכוערים- גם את "עזר מציון", מפעל ענק שמבקש למצוא תרומות מח עצם לאנשים שהמדינה מודה כי מבחינה אקטוארית אינה יכולה להשקיע בסיכוי המזערי שלהם לחיות. אבל "עזר מציון" הוא הרבה יותר מזה. אלפי ילדים חולים, שמדינת ישראל לא מעוניינת לדאוג לרווחתם הנפשית ולאיכות חייהם, עברו דרך הקייטנות של העמותה - ואיש לא שפסח בציציותיהם ושאל אם הם מתפללים, ולאיזה א-ל בדיוק."

"ברשימה הקצרה והאסוציאטיבית הזאת צריך לכלול את "עזרה למרפא", מיסודו של הרב פירר, חתן פרס ישראל על מפעלו - שאין לו אח ורע בעולם המערבי. הרב הוא לפעמים הכתובת האחרונה של חולים ובני משפחותיהם שמתלבטים באשר לטיפול הנכון ליקריהם. רשת הקשרים הבינלאומיים שלו במוסדות הרפואה הטובים בעולם עומדת לרשות כל פונה, יהודי או לא, לביורר ועצה והכוונה מצילי חיים. וגם כאן, זה לא נגמר בעצות. יש מעשים מרובים לטובת ילדים מוגבלים ונכים וחולים, כולל נסיון לטפל בהם בביתם ובחיק משפחתם עם צוות רפואי, כשאפשר וצריך."

"שנמשך? זוכר בסמיכות לתקופת הטיפוליים הקשים, לנופשונים וקייטנות ואפילו טיולים בחו"ל. לא פחות חשוב מזה, היא מעניקה להוריהם קבוצות תמיכה ואוזן קשבת. ויש עוד המון, פחות מתוקשרות, שמסייעות למשפחות בהן חיים ילדים עם צרכים מיוחדים, הרחק מעיניה מלאות החמלה התאורטית של המדינה. בלעדיהן, אלפי משפחות בארץ הזאת פשוט היו קורסות תחת המעמסה."

אנו עומדים להדפיס בעזרת השם חוברת עם כל המאמרים שפרסמנו בעלון "אור עליון" במשך השנתיים שעברו. כל המעוניין להנציח שם בחוברת, לעילוי נשמת יקירו, או להבדיל לרפואה והצלחה.

התקשרו ל-054-8486661

סגולות לעם סגולה

סגולות מתוך ספר בכתב יד של הרב יצחק כדורי זצ"ל

מאת הרב יוסף חיים זכאי שליט"א

- ד. **סגולה להריון**, שהאשה תסתכל על סכין המילה מיד לאחר החיתוך בעודו מלוכלך מדם המילה, וסגולה גדולה היא להריון.
- ה. **סגולה להרבות כוחו של האיש, שיזכה לזרע של קיימא**, ישרה גרגירי חומס במים במשך כל הלילה, וישתה המים בבוקר.
- ו. **סגולה ללידה קלה**, יניח בשעת הלידה תפוח ראשה של היולדת, ויאמר: "תחת התפוח עורך תיך".
- ז. **סגולה לאישה שאינה מרגישה את העובר שברחמה**, תיקח שקדים לא קלויים ותטחן אותם הדק היטב עם הרבה סוכר, ותאכל מהם כף אחת בכל 5 דקות, ובעזרת ה' יתעורר העובר ויִרְאָה חיותו.
- ח. **סגולה לדלת שנתקעה והמנעול לא נפתח**, יגיד "יוכבד אָם משה רבינו" 7 פעמים, ויפתח המנעול.
- ט. **סגולה לזכות בזרע של קיימא לטו בשבט**, תיקח האישה אחת מבגדיה הפנימיים, ותקשור ביום ט"ו בשבט על עץ השקדים, ואחר כך תלבש בגד זה. (מאת הרב ברוך שרגא שליט"א בשם רבנו זצ"ל).

יהדות בכיף אצלכם בבית

נהניתם מהעלון? רוצים לשמוע עוד? זה פשוט מאד! ארגנו מספר חברים בביתכם ל"חוג בית" באווירה ביתית ונחמדה הרב מנשה בן פורת מרצה בכיר ליהדות וכותב העלון שבידכם יעביר לכם הרצאה מרתקת בנושא המעניין אתכם:

- בחירת בן/בת זוג • סוד החלומות • זוגיות
- תורה ומדע • ארכיאולוגיה והתנ"ך • ועוד

צלצלו 054-8486661

פדיון נפש על פי הקבלה

עם כוונת הרש"ש זצ"ל על ידי רב מקובל מומלץ על ידי כל גדולי הרבנים והמקובלים כל קהילות ישראל בכל ארצות מושבותיהם נהגו לעשות "פדיון נפש" על כל צרה שלא תבוא ומיד היו נושעים.

- לרפואה, למציאת הזיווג,
- לפרנסה, לזרע של קיימא,
- להצלחה, לשלום בית, וכו'.

סוגלת הפדיון להחזיר לאדם את הצלם הרוחני ואת כל כוחות הנשמה ("המוחין") שנסתלקו ממנו ונטמאו בתוך כוחות הסוממה ("הקליפה"), ובכך מסתלקת ממנו הצרה התיק ומיד.

שימו לב לדבריו הנלהבים של המקובל רבי חיים ויטאל זצ"ל תלמיד הארי"י זצ"ל על חשיבות הפדיון:

"פדיון נפש זה הוא תועלת ותרופה לכל צרה שלא תבוא, ובפרט לחולים שיתרפאו במהרה, וכבר היו מסיים ובודקים אותו [=פדיון נפש] יותר מאלף פעמים, והיה מועיל בעזרת השם תבך באותה שעה, והייתה ניכרת תועלתו ותרופתו לכל אדם, והיו אמרים מה גדלו מעשיך ה'".

כל כספי הפדיון קודש להוצאת העלון

צלצלו 054-8486661

המלצתו של המקובל האלקי

הרב בנימו שמואלי שליט"א

ראש ישיבת המקובלים "נהר שלום" לעמותת "אור עליון"

תנין בזה לחולף עברי נחמת "אור עליון" שלמה לה במהרה והפירץ תורה ויפנות בלם, ותלמוד בראשם סוד הפדיון כהר מושלם בן פורת שליט"א, שטיבם יצטנן את חבבים, ויש להם ע"כ כולו יום שלישי בליל שקלא לאוב, וכן נעשים סכסכו וי שלקוק ויערכים לפימול בקבלתו קרי צבוקים ושלום ע"י ישראל.

ואכן משה צבחה מאוב ולצני להם ככל הפולש ולצבת חבבים, וצבת פמאן תלמוד איש בכל סלנניש ווייס טריים, און התאם לכבוד סתירה ביום שמואלי

אחים יקרים! אנו דוקקים לתרומות רבות להמשך הוצאת העלון.
אנא צלצלו ותירמו 054-8486661
או הפקידו בבנק הדואר, מספר חשבון 8362846, עבור עמותת "אור עליון"

הדרכה לזוגיות נכונה על ידי הרב נחום דיאמונט

שלום בית או גירושין?

נשאלתי שאלה קצרה שהיא ארוכה: "האם שלום בית בכל מחיר?". האמת היא, כי לא נכון לומר "שלום בית בכל מחיר", כי בתורה ישנה פרשת גירושין. אם בתורה קיימת פרשת כזו, משמע שיש מקרה בו נוטלים את הקולמוס ליד ומשטרטים גט. אבל את הקולמוס מגביהים רק אחרי שמצינו את כל האפשרויות לשלום בית. וכוונת הדברים היא כך:

א. מה אתה יודע מה טומו לך העתיד? כמה אנשים אתה מכיר שהגיעו לאושר הנכסף דווקא בזיווג השני? אני מקבל עשרות טלפונים בסגנון דלהלן: אני נשוי בשנית, נשוי טוב, ובכל זאת אני כל יום בוכה מדוע עזבתי את ההיא. עם ההיא היה לי יותר טוב, לדעתי, לא חייב להיות שבאמת היה לו יותר טוב, אבל הוא חש עתה כי לא היה שווה כל התהליך והצער. הרצון להתגרש מתחיל בכך, שאנו לא נותנים לב לדעת ש"טוב" לא חייב להיות "מושלם". וכבר הארכנו בכך במאמרים הקודמים. השאלה היא רק, כמה כוח יש להבליג על דברים שלא נראים, שכואבים ובכך לחסוך את הגירושין, ולחסוך את האנחות והחרטות העתידיות: "עם ההיא לא היה גרוע כל כך..."

ידוע הסיפור, על אותו אחד שהתגרש, ואחרי חודשיים הוא רץ אל בית הרב: "אני מעוניין לשוב אליה", "מה קרה?", שאלו הרב, "חלו שינויים מופלגים". "לא חלו שינויים, רק חשבתי לעצמי שבתור זיווג שני היא דווקא לא רעה", זו הלצה. אבל אנו יודעים כי הלצה טובה, זו אותה הלצה המשקפת את האמת בראי עקום. וזאת האמת.

ב. מה יהיה עם הילדים? כי אין מציאות כזו שילדים לא נפגעים, ברמה זו או אחרת, מגירושיו ההורים. לא קיים, וזו שאלה מרכזית: "מה טובת הילדים?". דברתי לא פעם אחת עם מרן הרב שטיינמן שליט"א, ולדעתו, בכל מקרה, עדיף שילד יראה הורים רבים ומתגוששים, מאשר הורים גרושים. "הסבל מגירושין גדול יותר מאשר המריבות שרואים בבית". שנבין, אנו לא חושבים מספיק לעומק מה זה עושה לילדים. (וזאת עוד לפני שנדבר על המריבות האחרות: למי ואצל מי יהיו

אתה "יהדות נט"

מזל טוב! פורטל יהדות חדש ברשת! "יהדות נט" מבית "אור עליון"

- מאמרים והרצאות וידאו
- מאמרים כלליים
- הוכחות ליהדות
- משפחה וזוגיות
- אסטרוולוגיה
- ע"פ היהדות והקבלה

- סיפורים
- סגולות
- הלכות
- כל עלוני "אור עליון" להורדה
- מדור "שאל את הרב" - שאלות בהלכה וביהדות

בקרו אותנו! www.yahadoot.net